

Gozdni odmik - Priča zdravljenju

Od zgodnje mladosti, bolj goreče pa od obiska pri avstralskih domorodcih, je v meni tlela nuja po razjasnitvi sebe. Na tej poti sem doživela nekakšno vrnitev k 'tovarniškim nastavitvam', če se tako izrazim. Ta duhovna praznost, ta čistost, je pritegovala doživetja, ki so odgovarjala na to tiho spraševanje. Tega takrat nisem vedela, vem pa danes, ko podoživljam svojo zgodbo, da vedno pritegujem hrepenenja, ki mi jih Dogajanje, z njihovim uresničenjem, razjasnjuje. (Glej Nauk vzpona na goro Emei) Meditiranje genija, Nauk Rdeče kapice, Predaja in druge, skušajo upodobiti varljivost osebnega delanja in vpletanja mene v Življenjsko dogajanje, ki je brezhibno popolno. Kako to vem? Preprosto..., kadar si privoščim samoto v naravi, le vzdihujem od lepote, ljubljenosti in harmonije, ki ne more iziti od nikakršne nepopolnosti, in v kateri je edina senca moj poskus, da si jo razložim.

Kako si z občutkom, da jaz delam, ustvarjam neskladja in se vse bolj odmikam od Popolnosti, lažje sprevidim, če vem, da je jaz ideja v moji misli, vame položena z načinom razmišljanja okolja, v katerega se rodim. Ni meni lastna. V Življenju jaza ni. Življenje je vse, kar je. Ničesar ni, kar bi se lahko postavilo Njemu nasproti. Jaz in moje Življenje sta izum. Ni jaza in ni mojega Življenja, je le Eno Življenje. Karkoli jaz naredim, izhaja iz zavesti ločenosti in me oddaljuje od Življenjskih danosti. Je Eno delanje, brez osebe, ki bi si lastila zasluge, ker se delanje uresničuje po njej.

Izhodišče, iz katerega v tem svetu izhajamo, je zastavljeno tako, da ustvarja privid ločenosti. Ob rojstvu dobimo emšo številko, identiteto, vezano na stvarni vidik mene, sem ženska, sem Slovenka, sem belka, toliko tehtam... . Istovetenje s telesom je začetek ločevanja, ohranja pa se z ureditvijo družbe na način, ki osebne zasluge podpihuje, hvali in nagrajuje, s tem pa identiteti dodaja druge tozemske pridobitve in istovetnost z nanosi od zunaj, krepi. Vse to nima vrednosti za Življenje, ki je Ljubezen in Svetloba. Zanj imajo vrednost le v toliko, v kolikor po njih uresničuje svoje Delanje in Dajanje.

Enako kot redno čistim telo, stanovanje, avto in druge reči, je informacijsko čiščenje v enaki meri vdelano v slog Življenja in temu ne morem reči vaja ali tehnika, le naravnost. Naravnost sama opazi neželeno informacijo in sama-od-sebe teži po vnovični harmoniji Miru, zato vedno najde priložnost in voljo, da se z Njim neprenehoma uglašuje. Kjer je naravnost zadušena z vrednotami tega sveta, naravnost preprosto ne pride do glasu. Ne čutim potrebe po duhovni negi, le brez razumevanja in brez moči vse bolj segam po domnevnih vzrokih in rešitvah zunaj.

Informacijska tehnologija je pojem, ki ga povezujemo s programi in računalniki, serverji in čipi, in je, kot druge besede, onesnažena z neživo mentaliteto. Informacijska tehnologija je organski fenomen, na Zemlji omadeževan z mehansko tehnologijo in človeškimi napori. V tej kaplji želim pogledati princip organskega informacijskega čiščenja, da bi razumeli, kaj energijo onesnažuje in kaj čisti.

Kvantna fizika je darilo Ljubezni za nas, ki se zanašamo na dognanja drugih in naprave raje, kot na iskrenost osebne izkušnje. Opogumlja nas, da bi zaživel Ljubezen do sebe. Odkriva, da je vesolje Živo in inteligentno, je svetlobna premreženost energijskih vzorcev, ki jih tvorijo frekvence, od katerih Mir, s svojo brezpogojno ljubeznijo, zveni najvišje. To mi nudi povsem drugačen odnos do sebe.

To je čudovito, je pot duhovne znanosti ali znanstvene duhovnosti, kjer posrednikov med mano in Življenjem, ni. Geni, te čarobni svetlobni zapisi Življenjskega programa, so fraktalne antene, ki oddajajo in sprejemajo svetlobno informacijo čez razsežnosti časa in prostora in sporočajo, da časa in prostora v Svetlobni resničnosti ni. Kar je, je dvosmeren tok, je komunikacija, je sodelovanje, je odnos med enotami Svetlobe v edinem času, ki obstaja, v sedaj in so ga zmožne le žive stvari s svetlobnim jedrom v sebi. To je pravi pomen duhovnosti, je neposreden odnos s Svetlobnim poljem. (glej Nična točka)

Iz tega Polja in Vanj se neprekinjeno porajajo in izginjajo fotoni, da bi zapolnili predlogo, ki jo genski zapis določa. Zavest drži to predlogo skupaj, da ne razpade nazaj v Polje. Če je v telesu neskladje, je potrebno informacijsko očiščenje, da bi iz Polja privabilo z Živo zavestjo skladnejšo informacijo. To je človeški potencial, v katerega posamezno že vstopamo, da bi nadgradili staro paradigmo, da smo krhke, pomanjkljive in nemočne žrtve sveta, nad katerim nimamo vpliva. Smo mehka tehnologija, ki sicer lahko izdeluje in uporablja zunanje stvari in naprave, a jih ne potrebujemo. Prej, ko to doumem, prej se odtekanje energije v ničnost materialnega privida, zaustavi. (Glej Zakon Življenja - Troje teles) Tako energija ostaja v naravni legi brez mojih naporov. Napor, v tem oziru, je potreben, da se zaustavim v izmetavanju energije iz njene naravne lege - miroljubnega Bivanja.

To je zdravilnost nepočetja, ki ga berem v duhu. Ne sporoča, da fizično mirujem, pač pa, da mirujem v duhu, v energiji, v misli, ki je orodje za usmerjanje moči. To je, kar nam je bilo rečeno na začetku, 'Ne jej sadov z drevesa spoznanj'. To je, zakaj ljudje tako hitro izgubimo Življenjsko moč, ki bi lahko ostajala večna, tudi v telesu, ki ga dejanja Zavesti Enosti osvobajajo pogojenosti od nizko zvenечеge fizisa. Kakšna Lepota Naravne tehnologije! Dušni vrt moram očistiti energijsko potratnih tujerodnih plev, s katerimi ustvarjam pomanjkanje, bolnost in druga popačenja... in zdrava naravnost se odkriva kot biser v počasi odpirajoči školjki.

Vsaka stvar ima svoj čas in zdaj smo tu, na točki, ko z materialno manipulacijo dlje od tega, kjer smo, ne gre. Korak dalje je mogoč le duhovno, da torej vsak vzpostavi osebni odnos z Živo inteligenco, ki nas prav ta hip Živi, s tem pa daje Zavest, razum in telo. Vsaka organska oblika Življenja je svetlobna celica, ki vpija informacijo, v katero je potopljena. Ne more, da ne beleži, kar doživlja, saj je Živa. Vsak neznaten informacijski odtenek je zapisan v to telo in je kakršno je.

Pri tem ni pomot, telo in obnašanje me razkrivata v vsakem odtenku energije, ki jo uresničim..., prepuščanju nižjim strastem, nezmernosti, neljubezni, lenobi..., pa tudi vdanosti Volji Ljubezni, v kateri prepoznam najvišje poslanstvo duše. Ozdravitev je usklajevanja osebne vibracije, z vibracijo Žive zavesti. Telesno zdravje je stranski učinek te harmonije. Tudi v primeru, da telo, v tej uri večnosti, ne doživi ozdravitve, odnos do njega izgubi samo-pomilovanje, ostajam v sprejemanju in zaupanju Volji Življenja. Določena neskladja, s katerimi sem obremenjena, terjajo zaupanje do zadnjega diha. Nočem podleči tej poslednji preizkušnji, da bi zdravost pogojevala s stanjem telesa. Raje se vzdignem nad stvarno razumevanje, kaj zdravost mislim, naj bi bila. Vdam se Ljubezni brez pogojevanj.

Čiščenje

Odpovedovanje je premočna beseda, čeprav gre pri informacijskem čiščenju za opuščanje stvarnih, miselnih, čustvenih in vedenjskih navad, za katere skozi izkušnjo ugotovim, da mi ne denejo dobro. To so jezovi na toku energije, ali luknje na svetlobnem mehurju, kjer energija ali zastaja ali odteka. Da bi ti jezovi padli in se te luknje zakrpale, ne da bi ob tem imela občutek, da se čemurkoli odpovedujem, da se torej ne ujamem v past osebnih zaslug, je predvsem miselni mir učinkovito zdravilo. Zakaj? Misel, da sem jaz shujšala, da sem jaz ozdravela, da sem jaz dosegla..., nastaja v ločenosti od Boga. Zanaša se na lastne napore, botruje ji nerazumevanje Enosti Življenja, je sebičnost, je nasilnost, je odrekanje, je napor jaza, ki povečuje neskladja in nima Življenjske trajnosti. Miselni nemir bo ob prvi šibkosti znova prevzel vajeti in bom na slabšem kot prej. Trajna ali edina ozdravitev izhaja iz energijske čistosti, v kateri naravno odpade vse, kar ne zveni z njo. Pri tem pa nimam drugega, kot pripravljenost, da se zatečem k Miru, ali Bogu.

Pogum srčnosti je božansko seme v duši, ki skali, kadar nimam več kaj izgubiti. Večji, kot so pritiski nezavednega, hitreje pridem do tu. Spustiti nadzor ni pasivnost, ležernost, ni apatična vdanost v usodo..., je zavestno privoljevanje v Voljo Življenja, ki jo vse bolj prepoznam za Najvišjo Ljubezen. Zato vse lažje rečem zbogom moji volji, ki me je pripeljala do tu, kjer nočem biti. Nasičenost z Mirom me zaceli, da potreba po zunanjih oporah povsem usahne, tako ali tako pa me ne morejo zares pozdraviti, ker nimajo višine frekvenc Živosti.

Tako energija naravno ostaja pri sebi, dokler ne doseže določenega naboja ali navora moči, da steče in se vpne v Celoto. Skladnejša kot je osebna energija z energijo Polja, čistejša je komunikacija med njima. Tako dovolim zdravlilnosti, da se zgodi, da sem zdravljenju priča, ne njegova menedžerka. Ni enostavno zapustiti tozemska varovala, trenutka zrelosti ne morem blefirati. Dokler še potrebujem izkušnjo nevednosti, dotlej bo ta svet tu meni v zrcalo. Praviloma dozorim po vseživljenjskih razočaranjih, ki me pustijo viseti v zraku, staro sem že poskusila, novega še ne poznam. To je okno, skozi katerega me Volja Življenja lahko zagradi.

Zato sem hvaležna t.i. neprijetnostim in napornim ljudem, brez njih ne bi prepoznala lastne razglašenosti. Pomagajo mi rahljati zmoto navzven obrnjene pozornosti. Tako se slednjič lahko zaustavim, neham iskati krivce, neham razprševati energijo, vse bolj spuščam nadzor in vse bolj zaupam Dogajanju in Volji ljubezni. V vsaki situaciji zdaj prepoznavam Božansko Popolnost, ki jo ne presojam in ne prikrojujem po ožini te misli.

Kadar hodim, ne mislim, da jaz hodim, le hodenje sem. Če kdo hvali ali graja to početje, je meni eno-in-isto, ne spremeni kakovosti tega delanja, ki je vselej božansko, če se vanj ne vpletam z osebnimi zaslugami in pozabim na Boga, ki je edini resnični delavec. Kaj si kdo o tem misli, kaže le na njegovo pozabljenje tega, in o meni ne pove ničesar. Kadar vozim, sem vozenje, in če se ugotovi kakšna nerodnost in se nekdo jezi, je to le jezenje. Ni ne dobro, ne slabo, ne jezi se on in ne jezi se name, je le jezenje. Opažam, da nimamo imen za opis neosebne delanja. Ne more me dotakniti, nikogar ni, na kogar bi se lahko jezila, razen na Boga, ki vse dela. Nanj pa se ne morem in nočem jeziti.

In sem v riti, če je v meni veliko nasilja, ki hoče na plan, pa ga nimam komu vreči v obraz. Dokler se ne ljubim in sem, zaradi tega, polna gneva nad svetom in ljudmi, o popolnosti Dogajanje nočem niti slišati. Raje mislim, da je za moje nezadovoljstvo kriv nekdo drug, da upravičim lastno grdobijo. In tako se vrtim in vrtim v vedno ožjo zanko samo-uničenja in sporočam, da Življenja in Ljubezni nočem. Znamenje, ki ga Življenje razume kot 'Da, hočem Te' je, da v vsem Dogajanju vidim Njega.

* * * * *

Hostarka

